

POSTANOWIENIE

Dnia 2 czerwca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk

w sprawie **Z. J.**
skazanego z art. 258 § 3 k.k. i in.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej 2 czerwca 2025 r.,
na posiedzeniu bez udziału stron,
wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania
wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach
z 26 września 2024 r., sygn. akt II AKa 106/24,
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Sosnowcu
z 5 października 2023 r., sygn. akt IV K 144/22,

postanowił
nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

W kasacji wywiedzionej w sprawie skazanego Z. J. obrońca wniósł o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia. W uzasadnieniu podniósł, że skazany nie rozpoczął jeszcze odbywania kary wymierzonej zaskarżonym wyrokiem. Zdaniem obrońcy w wypadku wyroku skazującego, wstrzymanie wykonania ma na celu zapobieżeniu sytuacji, w której istnieje realne niebezpieczeństwo poniesienia przez skazanego dolegliwości wynikającej z wykonania prawomocnego wyroku, której nie powinien ponieść.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Możliwość wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia ma charakter wyjątkowy, jako odstępstwo od reguły wyrażonej w art. 9 § 2 k.k.w., według którego orzeczenie staje się wykonalne z chwilą uprawomocnienia. Od dawna przyjmuje się w judykaturze, że korzystanie z rozwiązania przewidzianego w art. 532 k.p.k. może mieć miejsce tylko wówczas, gdy charakter zarzutów kasacyjnych wskazuje na oczywistą ich zasadność.

Nie przesądzając ostatecznego wyniku postępowania kasacyjnego, trzeba stwierdzić, że zawarta w kasacji obrońcy skazanego argumentacja nie jest tego rodzaju, aby można było mówić o ewidentnej wadliwości kwestionowanego wyroku Sądu odwoławczego.

W tej sytuacji, respektując wyrażoną w art. 9 § 1 i 2 k.k.w. zasadę bezzwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, Sąd Najwyższy orzekł jak w dyspozytywnej części postanowienia (art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*).

[J.J.]

[r.g.]